



ת"פ 33338/02/20 - מדינת ישראל נגד יהודה מזרחי

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 33338-02-20 מדינת ישראל נ' מזרחי

בפני כבוד השופט סארי ג'יוסי

מדינת ישראל המאשימה

באמצעות פרקליטות מחוז חיפה - פלילי

נגד

הנאשם

יהודה מזרחי

ע"י ב"כ עוה"ד מ. כרמל

גזר-דין

הנסיבות הצריכות לעניין הן בתמצית אלה:

1. הנאשם, יליד 20.03.1991, הורשע ביום 17.08.2020 על-סמך הודאתו בעובדות שני האישומים שבכתב-האישום, במסגרת הסדר אליו הגיעו הצדדים, בעבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) התשל"ג - 1973 (להלן: **"פקודת הסמים"**), ייצור הכנה והפקה של סם מסוכן, לפי סעיף 6 לפקודת הסמים, כלים, לפי סעיף 10 רישא לפקודת הסמים, וכן בעבירה של נטילת חשמל, לפי סעיף 400 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: **"חוק העונשין"**).

2. כתב-האישום בעניינו של הנאשם כולל שני אישומים.

על-פי עובדות האישום הראשון, בבעלותו של הנאשם רכב מסוג טויוטה מספר-רישוי 2242570 (להלן: **"הרכב"**). ביום 31.01.2020, סמוך לשעה 01:00 נהג הנאשם ברכב על כביש 4 מכיוון צפון לכיוון דרום, עת הוא מחזיק ברכב סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 4.2 ק"ג, שלא לשימוש עצמי, ללא היתר וללא רישיון.

על-פי עובדות האישום השני, ביום 09.09.2019 שכר הנאשם דירת קוטג' ברחוב לואי פסטר מס' 12 בחיפה (להלן: **"הדירה"**), למשך שנה, וזאת לצורך גידול סם מסוכן מסוג קנבוס.



לאחר שכירת הדירה, במועד, אשר אינו ידוע למשיבה, צייד הנאשם את המחסן בציוד רב לגידול סם מסוכן מסוג קנבוס ובכלל זה: מזגנים, מאווררים, מנורות, אדניות רבות, מסנני פחם וציוד נוסף (להלן: "**הכלים**"), לצורך גידול סם מסוכן מסוג קנבוס ללא היתר וללא רישיון.

בהמשך ועד ליום 05.02.2020 כולל, גידל הנאשם בדירה סם מסוכן מסוג קנבוס והחזיק בו ובכלים, שלא לשימוש עצמי, ללא היתר וללא רישיון.

ביום 05.02.2020 החזיק הנאשם במחסן 435 שתילים של סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל נטו של 66.55 ק"ג, שלא לשימוש עצמי, ללא היתר וללא רישיון מאת המנהל.

במועד, אשר אינו ידוע למאשימה, חיבר הנאשם את הדירה למתקני חברת-החשמל בחיבור ישיר, שלא דרך מונה חשמל, באופן שעקף את החיבור התקני של חברת-החשמל בדירה, ובכך גרם להטיית חשמל במרמה אל הדירה, וצרך חשמל מבלי שיהיה זכאי לכך. הנזק שנגרם ממעשיו לארון החשמל ורכיביו וצריכת החשמל מוערך בסך של 25,111.62 ₪.

3. כאמור לעיל, הגיעו הצדדים ביום 17.08.2020 להסדר, לפיו יודה הנאשם בעובדות כתב-האישום, ויקבע מתחם ענישה אחד לכלל האישומים. כמו-כן הסכימו הצדדים, כי יערך תסקיר של שירות-המבחן בעניינו של הנאשם.

4. ביום 15.11.2020 התקבל תסקיר שירות-המבחן ממנה עולה, כי הנאשם שוהה בבית אימו במעצר-בית באיזוק-אלקטרוני החל מיום 12.03.2020, וכי טרם מעצרו הוא ניהל חנות "דראגסטור" בחיפה במשך שלוש שנים.

משפחת מוצאו, כך צוין בתסקיר, כוללת את אימו האלמנה של הנאשם, ושלושה אחים בגילאי 25-28, עת הנאשם הוא הבכור. אביו של הנאשם, כך נכתב, נפטר מהתקף-לב בהיותו של הנאשם נער כבן 13, וכי לדבריו של הנאשם מות אביו היווה עבורו אירוע טראומטי והשפיע על חייו. היחסים בינו הנאשם לבין משפחתו תוארו כחיוביים וקרובים, אולם לדברי הנאשם, מעצרו בגין העבירות האמורות, יצר כעס רב מצד בני-משפחתו, ויצר קרע בינו לבין אחיו.

עוד עולה מן התסקיר, כי הנאשם סיים 12 שנות-לימוד, ללא תעודת בגרות מלאה, וזאת נוכח לקויות למידה, אשר הובילו אותו להישגים לימודיים נמוכים. אף מצבו המשפחתי המורכב, כך צוין, גרם לפגיעה במוטיבציה של הנאשם, וכי מבחינה חברתית סבל הנאשם מהסתגרות ובדידות. הנאשם, כך צוין בתסקיר, שירת שירות צבאי מלא במשמר-הגבול, וזכה להערכת מפקדיו.



להערכת שירות-המבחן, הנאשם שואף להתקדם ומבטא מוטיבציה לעשות כן, אולם נוכח קשיי האובייקטיביים לצד תפיסת תפקיד נוקשה אותה אימץ במהלך שנות-חייו, הוא מתקשה בסוגיית יציבות תעסוקתית.

עוד ובנוסף עולה מן התסקיר, כי אין לחובתו של הנאשם הרשעות פליליות קודמות, וכי במהלך תקופת הפיקוח, נרשמה לחובתו הפרה חד-פעמית של התנאים, בשל איחור בחזרה לביתו לאחר יציאה לחלון. הנאשם, כך צוין בתסקיר נשא באחריות להפרה זו.

באשר לאישומים בעניינו, סבר שירות-המבחן, כי הנאשם מבטא צמצום של חומרת מעשיו, מתקשה לנתח במלואן את הסיבות, אשר הובילו אותו לביצוע העבירות האמורות, ומבטא קושי לשאת באחריות מלאה על מעשיו. לדברי הנאשם הוא משתמש בסמים מסוג "חשיש" מאז היותו כבן 25 באופן יומיומי, ואלבא דשירות-המבחן, השימוש בסמים גבר במהלך השנים כדרך להפגת מתחים ולהתמודדות עם מצוקות רגשיות שחוהה הנאשם במהלך שנים אלו.

נוכח מכלול נתונים, אשר פורטו בתסקיר, לרבות חומרת העבירות המיוחסות לנאשם, דפוסים התמכרותיים לסמים, קשיים רגשיים, נטייה להפחתה בהפעלת שיקול-הדעת מתוך נגירות חברתית, ונשיאה חלקית באחריות למעשיו, מחד גיסא, עברו הנקי של הנאשם, ההתרשמות, כי הנאשם אינו מחזיק בתפיסות אנטי-סוציאליות, ואינו קשור לחברה פורצת חוק, שאיפה ורצון ליציבות בחייו, והבעת נכונות להשתלב בהליך טיפולי, מאידך גיסא, סבר שירות-המבחן, כי נדרשת התערבות טיפולית בתחום ההתמכרותיות על-מנת לסייע בהפחתת הסיכון מן הנאשם.

שירות-המבחן המליץ על דחיית הדיון בעניינו של הנאשם לתקופה של שלושה חודשים לצורך שילובו של הנאשם בהליך אבחון ביחידה להתמכרותיות, וגיבוש המלצה בעניינו.

5. בעקבות המלצות שירות המבחן, ביקש ב"כ הנאשם ביום 23.11.2020 לדחות את המשך הדיונים בעניינו של הנאשם. ב"כ המאשימה סירב לבקשה האמורה.

6. ביום 25.11.2020 נעיתי לבקשת ב"כ הנאשם, וקבעתי, כי **"בשלב זה טרם הונחה לפני תמונה מלאה לגבי האפשרויות השיקומיות של הנאשם"**. כמו-כן הוריתי לשירות-המבחן, במסגרת החלטה זו, לפעול כפי המלצתו בתסקיר, וכן להגיש לעיוני מידי 30 ימים דו"ח עדכון אודות הנאשם.

7. ביום 24.12.2020 הגיש שירות-המבחן עדכון בעניינו של הנאשם, ממנו עולה, כי במהלך תקופת הדחייה, השתלב הנאשם בהליך אבחון ביחידה להתמכרותיות בחיפה, וכי הוא משתף פעולה כנדרש.



עוד עלה מן העדכון האמור, כי שירות-המבחן הבהיר לנאשם את האחריות הנדרשת ממנו בשמירה על שעות חלונות ההתאוררות גם בעת מפגשים ביחידה הואיל ונרשם איחור בחזרתו למקום הפיקוח, לאחר מפגש ביחידה.

8. ביום 25.02.2021 הוגש בעניינו של הנאשם תסקיר משלים, ממנו עולה, כי הנאשם שולב בתהליך אבחון במסגרת היחידה להתמכרויות בחיפה, וכי הוא מגיע באופן סדיר ומשתף פעולה כנדרש. קצינת-המבחן התרשמה, כי הנאשם הצליח ליצור קשר חיובי עם גורמי הטיפול, וכי הטיפול יעיל עבור הנאשם ומסייע לו לערוך שינויים בדפוסי חשיבתו והתנהלותו. אליבא דקצינת-המבחן, סיום הטיפול כנדרש, יתרום להפחתה מרמת הסיכון במצבו של הנאשם להישנות ביצוע עבירות דומות בעתיד.

נוכח האמור לעיל, המליץ שירות-המבחן על העמדתו של הנאשם בצו-מבחן למשך שנה וחצי, וכן להטיל על הנאשם עבודות שירות ומאסר על-תנאי.

עוד ובנוסף המליץ שירות-המבחן, נוכח הקשר שנרקם בין הנאשם לבין הסטודנטית המטפלת, ובשים-לב, כי המטפלת עתידה לסיים את הכשרתה בסוף חודש יולי 2021, כי תחילת ריצוי עבודות השירות יחל לאחר מועד זה.

9. ביום 02.03.2021 נשמעו בפניי טיעוני הצדדים לעונש, וכן נשמעו דבריהם של הנאשם ושל אימו, גב' עליזה מזרחי.

מעדותה של האם עלה, כי היא שילמה עבור כל הנזקים שנגרמו לדירה על-ידי הנאשם, וטענה, כי היא עשתה כן על-מנת לשקם את בנה, הנאשם. לדברי האם, הטיפול שמקבל הנאשם ביחידה להתמכרויות מסייע לו באופן משמעותי, וביקשה להקל במקצת על תנאי הפיקוח, על-מנת לאפשר לה ולבני-משפחתה לחזור לעבודה מלאה.

10. ב"כ המאשימה הגיש אסמכתאות בדבר הנזקים שנגרמו לדירה, לרבות הנזק שנגרם לחברת-החשמל, וציין, כי אימו של הנאשם שילמה את כל החובות, וכי הדירה הוחזרה ללא כל נזק. כמו-כן הוגשה במסגרת טיעוני המאשימה לעונש אסופת פסיקה.

ב"כ המאשימה עתר, נוכח האישומים המפורטים בכתב-האישום, בהם הודה הנאשם, לקביעת מתחם ענישה שינוע בין 2-4 שנות מאסר בפועל, כמו גם להכרזת הנאשם כסוחר סמים, והטלת עונשי מאסר על-תנאי, קנס כספי ופסילת רישיון הנהיגה של הנאשם.

הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות האמורות בכתב-האישום, אליבא דב"כ המאשימה, הם בריאות הציבור, מניעת רווח כלכלי פסול מהחזקת סם שלא לצריכה עצמית, וכן הזכות, כך נטען, לחירות מן הסיכון



שבהחזקת סם מסוכן, הואיל והחומר הפעיל בסם יכול לגרום להתמכרות, ובכך לשלול את חירותו של מאן - דהוא.

לטענת המאשימה, יש ליתן את הדעת לכמות הסם, אשר כוללת יותר מ-70 ק"ג. מדובר, כך נטען, בגידול שיטתי במשך חמישה חודשים, ולפיכך, מדובר בעבירה מתוכננת, וזאת אף בשים-לב לכמות הציוד בה השתמש הנאשם. לטענת המאשימה, עבירת ההחזקה בוצעה בשתי הזדמנויות שונות, הן ברכב והן בדירה. עוד יש ליתן את הדעת, אליבא דב"כ המאשימה, לכך שהמעבדה הוקמה בלב אזור עירוני, רחוב לואי פסטר בחיפה, וכי הצריכה הפירטית של החשמל גרמה לנזק ממוני בסך יותר מ-25,000 ₪.

ב"כ המאשימה אף הפנה לפסיקה. ב-ת"פ 46662-04-15 **מדינת ישראל נ' סגל** (03.02.2016), שם דובר בעבירות דומות, נקבע מתחם ענישה שנע בין 2-4 שנים, ולא הוגש כל ערעור.

ב-ת"פ 33001-11-14 **מדינת ישראל נ' אוחנה ואח'** (19.03.2015) נקבע, כך אליבא דב"כ המאשימה, בעניינו של נאשם מספר 3, מתחם שנע בין 30-40 חודשי מאסר בפועל, ואף בעניין זה לא הוגש ערעור.

ב-ע"פ 8988/16 **בן סימון נ' מדינת ישראל** (08.03.2017) (להלן: "**עניין בן סימון**"), אישר בית המשפט העליון מתחם ענישה, אשר נע בין 2-4 שנים.

עוד נטען, כי מתחם ענישה שנע בין 2-4 שנות מאסר בפועל, משקפים את מדיניות הענישה שהתווה בית המשפט העליון.

בתוך המתחם, עתרה המאשימה, לקביעת עונש קרוב לרף התחתון של המתחם, הואיל ומדובר בנאשם צעיר, בעל עבר פלילי נקי, אשר הודה במיוחס לו כבר בחקירה במשטרת ישראל. לצד זאת סברה המאשימה, כי יש ליתן את הדעת לכך שהנאשם מסרב לספק פרטים נוספים הקשורים לעבירות בכתב-האישום, וכי מניעיו של הנאשם נסתרים עד העת הזו. המוטיבציה הטיפולית של הנאשם, כפי שזו באה לידי ביטוי בתסקיר שירות-המבחן, כך נטען, אינה מצדיקה סטייה לקולא מן המתחם המבוקש הואיל ומדובר בהתגייסות מאוחרת של הנאשם, עת אימת-הדין מרחפת מעל ראשו.

עוד ובנוסף טען ב"כ המאשימה, כי העתירה לפסילת הרישיון נובעת מן השימוש ברכב תוך כדי נשיאה. המאשימה אף עתרה לחילוט כל הכלים שנתפסו בדירה והוזכרו בכתב-האישום.

11. מנגד, טען ב"כ הנאשם, כי מעיון בפסיקה עכשווית עולה תמונה שונה לחלוטין, והגיש לעיוני אסופת פסיקה.



ב- ת"פ 65264-01-20 **מדינת ישראל נ' מנחם ואח'** (05.01.2021) (להלן: "**עניין מנחם**"), דובר בנאשמת, כך נטען, אשר גידלה בביתה הפרטי באופן שיטתי כמויות גדולות של סמים, ואשר בעניינה לא ניתנה על-ידי שירות-המבחן המלצה טיפולית. בית המשפט קבע מתחם ענישה, אשר נע בין מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות לבין מאסר בפועל לתקופה של שלוש שנים, והטיל על הנאשמת 9 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, לא פסל את רישיון הנהיגה של הנאשמת, ואף לא הטיל קנס בשים-לב לכך שחברת-החשמל פוצתה בגין הנזק. לא הוגש ערעור לבית המשפט העליון.

ב- ת"פ 20596-11-17 **מדינת ישראל נ' בטה** (16.04.2019), דובר בעבירות שביצע נאשם ללא עבר פלילי, של סיוע לגידול של 228 ק"ג והחזקה של הסמים. הגם, כך נטען, שבית המשפט קבע מתחם ענישה, אשר נע בין 16-30 חודשי מאסר בפועל, הוא חרג ממתחם זה בשל שיקולי שיקום, והטיל על הנאשם מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות וכן צו-מבחן.

עוד הפנה ב"כ הנאשם ל-ת"פ 17503-09-18 **מדינת ישראל נ' פרנקל ואח'** (05.06.2020), גם שם הוטלו על הנאשם מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות-שירות וצו-פיקוח.

עוד ובנוסף הפנה ב"כ הנאשם ל-עפ"ג 26985-08-19 **ארטיום שטנפר נ' מדינת ישראל** (21.11.2019), שם דובר בגידול של 113 ק"ג סמים. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור, והטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף של 240 שעות, חלף 4 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, שנקבעו בבית משפט קמא.

ב"כ הנאשם סבר, כי בעניינו של הנאשם שבפנינו יש לקבוע מתחם ענישה זהה לזה שנקבע בעניין מנחם. לחלופין, כך נטען, יש לקבוע מתחם ענישה שנע בין 12-30 חודשי מאסר בפועל, ולחרוג מן המתחם האמור נוכח שיקולי שיקום, ולהטיל על הנאשם מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.

לטענת הסניגור, הנאשם היה עצור בין התאריכים 31.01.2020-02.02.2020, שלאחריהם שוחרר למעצר-בית בן שלושה ימים, ללא תנאי-פיקוח, ולמרות זאת שמר על החוק, ולא עשה דבר על-מנת למנוע מן המשטרה להגיע לדירה ולמצוא את הראיות כפי שהושארו.

ב"כ הנאשם עתר בשים-לב לתסקיר שירות-המבחן, להתיר לנאשם להמשיך בטיפול, זאת אף בשים-לב לעובדה, כי הנאשם היה במעצר-בית באיזוק-אלקטרוני למשך תקופה של כ- 9 חודשים, וכי הוא אדם חסר-כל, אשר אין לו נכסים, מתגורר בבית אימו, ורק בעקבות השימוש שלו בסמים, נכנס לעולם הפשע. בעניין זה הפנה הסניגור ל-בש"פ 8640/20 **אבו קרינאת נ' מדינת ישראל** (23.12.2020) (להלן: "**עניין אבו קרינאת**").

לעניין פסילת רישיון הנהיגה של הנאשם, עתר בא-כוחו, להסתפק בפסילה על-תנאי, והגיש אישור פסילה מנהלי של הנאשם. פסילת הרישיון, כך אליבא דב"כ הנאשם, תמנע מן הנאשם להתפרנס, וכפועל-יוצא



להשתקם.

הסניגור הצהיר בשמו של הנאשם, כי הוא מסכים הן לעונש של מאסר בפועל שירוצה בדרך של עבודות שירות, והן לצו-מבחן, כפי שהומלץ בתסקיר שירות-המבחן.

12. אף הנאשם אמר את דבריו, לפיהם "אני לוקח אחריות מלאה על כל המעשים שעשיתי, היום אני בתהליך משקם, אני עדיין בתהליך שהוא לא ביום או יומיים תהליך שעוזר לי להסתכל בראיה שונה מבעבר, זו מעידה חמורה חד פעמית שאני שעשיתי ואני מאוד מצטער עליה".

13. בטרם מתן גזר-הדין, קבעתי כי יש לקבל את חוות-דעתו של הממונה על עבודות-שירות לגבי אפשרות שיבוצו של הנאשם בעבודות-שירות, תוך שהדגשתי כך: "בית המשפט רואה לנכון להבהיר ולהדגיש בפני הסנגור ובפני הנאשם שאין בהפניית הנאשם לממונה על עבודות-שירות כדי לפתח ציפייה או הסתמכות כלשהי באשר לתוצאות גזר-הדין שיינתן בתיק זה".

14. ביום 19.04.2021 התקבלה חוות-דעת הממונה על עבודות-שירות, ממנה עולה, כי הנאשם מתאים לעבודות-שירות במגבלות, וכי הנאשם הביע הסכמתו לריצוי מאסר בעבודות שירות. הממונה על עבודות-השירות המליץ להציב את הנאשם ב"יד עזר לחבר" החל מיום 23.06.2021.

15. ביום 18.05.2021, ונוכח ביטול הדיון שאמור היה להתקיים בו יתייחסו הצדדים לחוות-דעת הממונה על עבודות-השירות, התרתי לצדדים להגיש את התייחסותם בכתב לחוות-הדעת האמורה.

באי-כוחם של הצדדים נמנעו מלעשות כן.

16. פסיקת בית המשפט העליון קבעה, כי יש לראות בחומרה את מגוון סוגי עבירות הסמים, לרבות החזקת סם שלא לצריכה עצמית, וכן ייצור, הכנתו והפקתו, וזאת נוכח הסכנות הטמונות בביצוע עבירות אלו באופן ישיר ובאופן עקיף גם יחד.

אפנה לדבריו של כב' השופט נ. הנדל ב-ע"פ 972/11 מדינת ישראל נ' יונה (04.07.2012) (להלן: "עניין יונה"), פסקה 4:

"את נגע הסמים יש לעקור מן השורש. ייצור, הפצה, סחר וכמובן גם שימוש בסמים - כל אלו מסבים נזק עצום. הנזק נגרם לא רק למעגל הסגור של המעורבים הישירים בביצוע העבירות, אלא גם לחברה בכללותה".



17. במעשיו פגע הנאשם בערכים של בטחון הציבור ושלומו, הואיל וכאמור כבר לעיל, אין צורך להכביר מילים על הסכנות הטמונות בעבירות האמורות, ועל הנזקים שעלולים להיגרם לחברה ולפרט כתוצאה ממעשים אלו.

ודוק, בענייננו על-פי עובדות האישום הראשון, נהג הנאשם ברכב על כביש 4 מכיוון צפון לכיוון דרום, עת הוא מחזיק ברכב סם קנבוס במשקל כולל של 4.2 ק"ג, שלא לשימוש עצמי, ללא היתר וללא רישיון.

על-פי עובדות האישום השני, ביום 09.09.2019 שכר הנאשם דירה למשך שנה, וזאת לצורך גידול סם מסוג קנבוס. בהמשך, ציד הנאשם את המחסן בציוד רב לגידול הסם מזגנים, מאווררים, מנורות, אדניות רבות, מסנני פחם וכן ציוד נוסף.

בהמשך ועד ליום 05.02.2020, גידל הנאשם בדירה סם מסוג קנבוס והחזיק בו ובכלים, שלא לשימוש עצמי, ללא היתר וללא רישיון, כך שביום 05.02.2020 החזיק הנאשם במחסן 435 שתילים של סם מסוג קנבוס במשקל כולל נטו של 66.55 ק"ג, שלא לשימוש עצמי, ללא היתר וללא רישיון מאת המנהל.

הנאשם אף חיבר את הדירה למתקני חברת-החשמל בחיבור ישיר, שלא דרך מונה חשמל, באופן שעקף את החיבור התקני של חברת-החשמל בדירה, ובכך גרם להטיית חשמל במרמה אל הדירה, וצרך חשמל מבלי שיהיה זכאי לכך. הנזק שנגרם ממעשיו לארון החשמל ורכיביו וצריכת החשמל מוערך בסך של 25,111.62 ₪.

18. באשר למדיניות הענישה הנוהגת, הפנו באי-כוח הצדדים לפסיקה רלוונטית, והגישו לעיוני אסופת פסיקה, הן של בית המשפט העליון, והן של בתי המשפט המחוזיים.

מן החומר האמור, עולה, כי קיים מנעד רחב ביותר של פסיקה באשר לענישה בעבירות האמורות. מחד-גיסא, קיימת פסיקה שבה הסתפקו בתי המשפט בהטלת עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות, ומאידך גיסא, קיימת פסיקה, שבה עמדו בתי המשפט על-כך שלא ניתן להימנע בעבירה מסוג זה מלהטיל על הנאשם עונש של מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריח.

קראתי את הפסיקה אליה הפנו הצדדים, עת מן הפסיקה אליה הפנתה המאשימה עולות נסיבות חמורות מן הנסיבות אשר מתוארות בכתב-האישום בענייננו, לרבות ריבוי עבירות, נאשמים בעלי עבר פלילי מכביד, ועוד.

מנגד, מן הפסיקה אליה הפנה ב"כ הנאשם עולה, כי גם בהן הנסיבות שונות בתכלית מאלו שבעניינינו של הנאשם שבפניי, לרבות העובדה, כי חלקן נדונו בערכאות הערעור השונות, וכי ערכאת הערעור אינה נוטה למצות את חומרת הדין עם הנאשמים.

בפסיקה ארוכת-שנים, התוו שופטי בית המשפט העליון, את מדיניות הענישה הראויה בעבירות סמים.



אפנה לעניין בן סימון פסקה 10:

".... ההלכה בעניין עבירות סמים קובעת כי נוכח חומרתן הרבה של אותן העבירות יש להתמודד מולן באמצעות ענישה משמעותית ומרתיעה (ע"פ 1654/16 שרר נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 9 (27.2017); ע"פ 1932/15 בן סעדון נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 27 (17.4.2016); ע"פ 2681/15 שטרית נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 70 (14.2.2016)), כי יש לבכר את שיקולי ההרתעה על השיקולים האישיים בעבירות מסוג זה (ע"פ 1274/16 עווד נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 10 (6.10.2016); ע"פ 4592/15 פדידה נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה לז (8.2.2016)), וכי יש חשיבות בענישה כלכלית בעבירות סמים שעיקרן הוא בצע כסף (ע"פ 3669/14 גולן נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 22 (18.12.2016); ע"פ 7952/15 מדינת ישראל נ' שץ, [פורסם בנבו] פסקה 49 (15.2.2016))....."

19. בד-בבד, אזכיר, כי העיקרון הנוהג בפסיקה קובע, שהענישה היא אינדיבידואלית, הכול לפי נסיבות ביצוע העבירה ונסיבותיו של מבצע העבירה.

יפים לענייננו, דבריו של המשנה לנשיאה, כב' השופט מ' אלון ז"ל ב- ע"פ 433/89 אטיאס נ' מדינת ישראל פ"ד מג(4) 170:

"כידוע, אחד השיקולים החשובים בשיקולי הענישה הוא מהותה של העבירה וחומרתה; שיקול זה קשור, בדרך כלל, בקשר הדוק עם שיקול ההרתעה, למען ישמעו וייראו. לשני שיקולים אלה מיתוסף שיקול נוסף, והוא - קיום מדיניות אחידה, ככל האפשר, שתשמש כקו מנחה וכמורה דרך בעולמה של ענישה. ושיקול אחרון זה יפה הוא במיוחד לפסיקתו של בית המשפט העליון, שהמחוקק הפקידו על קביעת מדיניות זו. בנוסף לכל השיקולים האמורים, קיים ועומד השיקול החשוב והמהותי של תיקונו של הנאשם ושיקומו, ובהתקיים, במקרה מסוים, נסיבות מיוחדות ונכונות, ייתכן ששיקול אחרון זה יגבר על השיקולים האמורים האחרים ויקבע, באותו מקרה מסוים, את מידת העונש וצורתו. "ענישתנו היא ענישה אינדיבידואלית של כל עבריין 'באשר הוא שם'" (ע"פ 291/81 [1], בעמ' 442). זאת תורת הגישה האינדיבידואלית בתורת הענישה, המקובלת עלינו כקו מנחה בסוגיה קשה וסבוכה זו שלהענישה ומטרותיה, ואין אנו רשאים "לקל" על עצמנו ולהחמיר עם הנאשם, מתוך הסתמכות על הנימוק והחשש שמא הקלה במקרה מסוים הראוי לכך תשמש תקדים למקרים אחרים שאינם ראויים לכך. חזקה על בית המשפט שידע להבחין בין מקרה למקרה לגופן של נסיבות ולעיצומם של דברים". (ההדגשה אינה במקור).

עוד אפנה בסוגיה זו לעניין יונה, פסקה 4:



"למאבק בנגע הסמים יש שותפים רבים. חלקם מתמקדים בחינוך מניעתי ובהסברה. אחרים מסייעים בהליכי הגמילה. לצידם פועלים גם אנשי אכיפת החוק, שתפקידם לסכל את עבירות הסמים וללכוד את העבריינים. אף בית המשפט נוטל חלק חשוב במאבק, באמצעות הטלת עונש מרתיע על מי שהורשע בעבירות סמים. בכל זאת תוך מתן משקל - בין היתר - לכמות הסם ואיכותו, טיב עבירת הסמים שבוצעה, תרומתו של הנאשם להתגשמות העבירה ועברו הפלילי (השוו: ע"פ 8031/10 אורוסקו-צ'אבז נ' מדינת ישראל (1.3.2012))." (ההדגשה אינה במקור).

ובהמשך, פסקה 5:

"צו השעה הוא להחמיר בענישה בעבירות סמים. הואיל והעונש חייב להיות צודק והולם, אין מנוס מפירוק המקרה למרכיביו. בדרך זו, ענישה בעבירות הסמים תעמוד ביחס סביר לנסיבותיו של כל מקרה ומקרה...." (ההדגשה אינה במקור).

בענייננו, מחד-גיסא אין להמעט מחומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, נוכח הנסיבות המתוארות בכתב-האישום, לרבות הצידוד הרב שהחזיק הנאשם, התכנון המוקדם וההשקעה הכספית שנדרשה ממנו, וכן העובדה, כי הנאשם חיבר את הדירה למתקני חברת-החשמל בחיבור ישיר, שלא דרך מונה חשמל, באופן שעקף את החיבור התקני של חברת-החשמל בדירה.

מאידך גיסא, יש ליתן את הדעת לכך, שהעבירות בהן הורשע הנאשם אינן נמנות עם המקרים החמורים ביותר, וזאת בשים-לב, בין היתר, לסוג הסם, וכמותו.

לעניין זה, אפנה לדבריו של כב' השופט ע. גרוסקופף, פסקה 10, בעניין אבו קרינאת, שהגם, כי נאמרו בהקשר שונה, לא ניתן שלא ליתן עליהם את הדעת:

"שנית, הגם שכמצוות המחוקק קנאביס מוגדר עדיין כסם מסוכן, על כל המשתמע מכך, לא ניתן להתעלם מכך שהיחס החברתי והמשפטי לשימוש בקנאביס, ואף לייצורו, מצוי בתהליכי שינוי. האפשרות לבטל את ההפללה של השימוש בקנאביס מצויה מזה זמן על שולחן הממשלה והכנסת, ויש לה תמיכה ציבורית ופוליטית לא מבוטלת (ראו בג"ץ 1589/19 לבוביץ נ' כנסת ישראל [פורסם בנבו] (17.6.2020)); חברות העוסקות בייצור קנאביס ברישיון ("קנאביס רפואי") מתרבות וצומחות, והיחס אליהן הוא כפעילות כלכלית לגיטימית ומבורכת (השוו, למשל, בג"ץ 4072/20 בזלת נחושטן בע"מ נ' שר הבריאות (טרם נידון) [פורסם בנבו] בו מתבקש בית משפט זה להורות למשרד הבריאות להוציא אישור (GMP Good Manufacturing Practice) לחברה העוסקת בייצור קנאביס רפואי). במצב דברים זה, גם כאשר אנו יוצאים מנקודת מוצא לפיה גידול והפקה של קנאביס שלא ברישיון הן פעולות בלתי חוקיות, קשה להוסיף ולהתייחס



אליהן כ"רעה חולה" מאותה דרגת חומרה כמו הכנה, יצור והפקה של סמים מסוכנים אחרים."

בהתחשב במכלול הנסיבות שמניתי לעיל הקשורות לביצוע העבירה, חומרת העבירה, והערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצועה ולאחר שעמדתי על מדיניות הענישה הנהוגה בנסיבות דומות, אני קובע, כי מתחם הענישה הראוי, בנסיבות המקרה דנן, הוא לתקופה שנעה בין 14-36 חודשי מאסר בפועל, זאת לצד עונשים נלווים.

20. יחד עם זאת, סבורני, כי נסיבותיו המיוחדות של הנאשם בענייננו מצדיקות להפעיל את הוראת סעיף 40ד (א) של חוק העונשין, הקובעת כהאי לישנא:

"קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה ומצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו במבחן לפי סעיפים 82 או 86 או לפי פקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט-1969".

לא מצאתי צורך לחזור על כל המתואר בתסקירי שירות-המבחן שהוגשו לעיוני, ואשר מפורטים בפסקאות 4-8 לעיל, אולם אדגיש, כי מן התסקירים השונים עולה ההצלחה הבולטת של התהליך השיקומי בענייניו של הנאשם, לרבות שיתוף הפעולה המלא מצידו והגעתו הסדירה והעקבית למפגשים השונים, בדיקות השתן, אשר הצביעו על העדר ממצאי סמים, קשר של אמון שנוצר בין הנאשם לבין הסטודנטית המטפלת, ובעיקר התרשמות שירות-המבחן, כי המשך הטיפול עשוי לתרום להפחתה מרמת הסיכון להישנות ביצוע עבירות דומות בעתיד.

יפים לענייננו דבריה של כב' השופטת ד. ברק-ארז ב-ע"פ 779/15 פלוני נ' מדינת ישראל (12.04.2015), פסקה 11:

"סעיף 40ד לחוק העונשין, התשל"ז-1977 מתווה את המסגרת להתחשבות בשיקול השיקום בענישה. לפי סעיף-קטן (א) כאשר הנאשם השתקם או יש סיכוי ממשי שישתקם רשאי בית המשפט לחרוג ממתחם העונש העולם. בנוסף לכך, לפי סעיף-קטן (ב) ההתחשבות בשיקול השיקומי תיעשה ביחס לעבירות בעלות חומרה יתרה רק "בנסיבות מיוחדות ויוצאות דופן, לאחר שבית המשפט שוכנע שהן גוברות על הצורך לקבוע את העונש במתחם העונש ההולם". תחושתנו היא שמילים אלה של החוק נכתבו כשמקרה כמו זה של המערער עומד נגד עיניו של המחוקק. תהליך השיקום של המערער תואר כיוצא דופן, לא פחות מכך. לאחר מהלך חיים מורכב וקשה, שבו לא הצליח להתרומם מעל לקשיי חייו - הוא אחז בהזדמנות שניתנה לו ולא הרפה. המערער הוא אדם צעיר



הנמצא בראשית חייו. שיקומו ייטיב לא רק איתו, אלא עם החברה כולה. בנסיבות אלה, אנו סבורים שיש בתהליך שעבר המערער כדי להצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם בנסיבות העניין ולתת בכורה לשיקולי השיקום (ראו עוד: ע"פ 7459/12 שיבר נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 6 (20.6.2013); ע"פ 1903/13 עיאשה נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 7 (14.7.2013) (להלן: עניין עיאשה); ע"פ 5146/14 אורן נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 14 (5.2.2015) (להלן: עניין אורן)).

21. בגזירת העונש המתאים יש להתחשב גם בכך שהנאשם אדם צעיר, נעדר עבר פלילי, אשר הודה בהזדמנות הראשונה, קיבל אחריות על מעשיו, והוא נעדר דפוסי התנהגות עבריינית, כאמור בתסקירי שירות-המבחן.

לעניין זה אפנה לדבריו של כב' המשנה לנשיאה (בדימוס), השופט ס. ג'ובראן ב-ע"פ 7781/12 פלוני נ' מדינת ישראל (25.06.2013):

"יתר על כך, מחקרים רבים הראו כי קיים קשר סיבתי שלילי, על פיו מאסר ראשון לא רק שאינו מביא להרתעת היחיד, אלא מביא בסבירות גבוהה למאסרים נוספים ורצידיביזם (ראו: חגית לרנאו וישי שרון "שמונה הכרעות ערכיות בחקיקת חוק הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה" הסיגור 183, 14, 19, Francis T. Cullen at el, *Prisons do not Reduce Recidivism: The High Cost of Ignoring Science*, 48 (2011) The Prison Journal 91))."

22. הגם שאינני מפחית כהוא זה מחומרת העבירות בהן הורשע הנאשם ומן הצורך ההולך וגובר למגר את עבירות הסמים, סבורני, כי בנסיבות המיוחדות שבענייננו, בהן דומה, כי תהליך שיקומו של הנאשם נוחל הצלחה, עובדה המעידה, כי פיו וליבו שווים, ראוי לאמץ את המלצות שירות-המבחן, אשר מאזנות כדבעי את האינטרסים השונים, הן בראי טובתו של הנאשם, והן בראי טובתה של החברה כולה, עת היא זוכה באזרח שומר-חוק נוסף בין שורותיה.

בשקלול הנסיבות והנתונים השונים אני קובע, כי העונש הראוי בנסיבות הוא עונש של 9 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, בנוסף לצו-מבחן לתקופה של 24 חודשים, באופן שיוותר לנאשם זמן נוסף בהליך שיקום בשילובו בקהילה לאחר תקופת עבודות-השירות, וכן ענישה נלווית, כפי שאפרט להלן.

23. בנוסף לכך, עתרה המאשימה בכתב-האישום להכריז על הנאשם "סוחר סמים" ולחלט את הרכב מסוג טויוטה, מספר-רישוי 2242570, בו בוצעה העבירה מושא כתב-האישום המתוקן, וכן את כל הכלים והציוד, אשר שימשו לגידול סמים, כמפורט בכתב-האישום.

ביום 21.05.2021 קבעתי, כי "ב"כ הנאשם רשאי עד יום א' ה-23.05.2021 בשעה 13:00, להוסיף



ולהתייחס בכתב, ובהיקף שלא יעלה על עמוד אחד, לדרישת החילוט מצד המאשימה".

ב"כ הנאשם בחר לא לעשות כן.

סעיף 31(6) לפקודת הסמים מורנו:

"קבע בית המשפט לפי סעיף 36א(ב) שנידון הוא סוחר סמים -

(א) כל רכוש של אדם כאמור, ורכוש של בן זוגו ושל ילדיו אשר טרם מלאו להם עשרים ואחת שנים, וכן רכוש של אדם אחר שהנידון מימן את רכישתו או העבירו לאותו אדם ללא תמורה, יראה כרכוש של הנידון שהושג בעבירה של עסקת סמים, אלא אם כן הוכיח הנידון אחד מאלה:

(אא) האמצעים להשגת הרכוש היו חוקיים;

(בב) הרכוש הגיע לידי או לידי בעליו לא מאוחר משמונה שנים שקדמו ליום הגשת כתב האישום בשל העבירה שעליה נדון;

(ב) כל רכוש שנמצא בחזקתו או בחשבונו של הנידון יראה כרכוש שלו אלא אם כן הוכיח שהרכוש הוא של זולתו, שאינו אחד האנשים המפורטים בפסקה (א)".

ובהמשך קובע סעיף 36א כך:

"הגיעו לידי המשטרה סמים מסוכנים או כלים שנועדו לשימוש בהם, רשאי בית המשפט, לאחר שהוגשה לו תעודה כאמור בסעיף 31(5), לצוות על חילוטם וכן על השמדתם בכל עת גם אם לא הורשע אדם לגביהם, ובלבד שאם הוגש כתב אישום, לא יורה בית המשפט על השמדת הסמים אלא לאחר שהעתק תעודה לפי סעיף 31(5) נמסר לנאשם או לסניגורו וניתנה להם הזדמנות לעשות בהם או לגביהם את הפעולות הנדרשות לפי דעתם כדי לסתור את ראיות התביעה לענינם".

סעיף 32 (א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 מורנו:

"רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה".

ובהמשך, סעיף 39:

"על אף האמור בכל דין, רשאי בית המשפט, בנוסף על כל עונש שיטיל, לצוות על חילוט החפץ שנתפס לפי סעיף 32, או שהגיע לידי המשטרה כאמור בסעיף 33, אם



האדם שהורשע במעשה העבירה שנעשה בחפץ או לגביו הוא בעל החפץ; דין צו זה כדין עונש שהוטל על הנאשם".

בעניינו, מחד גיסא, מתקיימים התנאים המצטברים הנדרשים לחילוט הרכב: ברכב בוצעה העבירה, הנאשם - בעל הרכב הורשע בדין, והרשעתו מתייחסת לעבירה, אשר בוצעה ברכב.

אפנה לדבריו של כב' השופט א. א. לוי ז"ל ב- ע"פ 6234/03 מדינת ישראל נ' מראד זיתאוי (09.03.2005) (להלן: "עניין זיתאוי"), פסקה 5:

"השילוב שבין הסעיפים מלמד כי הפעלתה של סמכות החילוט מותנית בקיומם של תנאים מצטברים אלה: בחפץ שנתפש בוצעה עבירה או עומדים לבצע עבירה; בעל החפץ הורשע בדינו והרשעתו מתייחסת למעשה שנעשה בחפץ או לגביו. (ע"פ 623/78 סורני נ' מדינת ישראל, פ"ד לג(3), 523; ע"פ 4148/92 חוסין מועד נ' מדינת ישראל, לא פורסם). סעיף 39(א) לפקודה אשר נועד לפגוע בזכות קניינו של העבריין קובע כי דינו של החילוט כדין עונש שהוטל על הנאשם, וככל הוראה עונשית יש להעניק לה פרשנות מצמצמת, הואיל והיא נועדה לפגוע במעורבים במעשה הפלילי עצמו, ולא באלה שאין להם זיקה אליו או שזיקתם רופפת (ע"פ 1982/93 בנק לאומי לישראל בע"מ נ' מדינת ישראל, פ"ד מח(3), 238)".

עוד ובנוסף אדגיש, כי אמת-המידה שקבעה פסיקת בית המשפט העליון למתן צו-חילוט היא על-פי "מהותה ועוצמתה של הזיקה" בין הנשק לבין רכבו של הנאשם.

אפנה ל-ע"פ 4148/92 מועד נ' מדינת ישראל (22.09.1994):

"אין צריך לומר כי בעבירות שבפנינו מן הראוי להחליט על חילוט. אמת המידה היא במהותה ובעוצמתה של הזיקה בין החפץ לבין העבירה ובחומרתה של העבירה, היינו במקרה כגון זה שבפנינו עולה השאלה באיזה מידה שימש הרכב באופן מהותי לביצוע העבירות שבוצעו".

בעניינו, ברי, כי רכבו של הנאשם שימש כרכיב מהותי בביצוע העבירה מושא האישום הראשון בכתב-האישום, ואשר בלעדיו לא יכולה הייתה להתבצע העבירה האמורה.

מאידך גיסא, קבעה פסיקת בית המשפט העליון, כי סמכות החילוט, אשר נתונה לבית המשפט היא סמכות שברשות, וכי יש להביא בחשבון את השלכותיה, ואת אופן השתלבותה בענישה הכוללת של הנאשם.



אפנה לעניין זיתאוי, פסקה 6:

"אכן, המכונית שימשה בידי המערער כלי בלעדיו היה מתקשה להפיל את המתלוננת ברשתו ולבצע בה את העבירות בהן הורשע. אולם, אותה סמכות חילוט היא סמכות שברשות, ובטרם יעשה בה בית המשפט שימוש, הוא מצווה לתת את דעתו גם על השלכותיה, וכיצד היא משתלבת במערך רכיביו האחרים של העונש. אכן, בנסיבות אחרות ראוי גם ראוי היה להורות על חילוט המכונית, אולם משנגזר למערער עונש מאסר, אותו אני מציע להאריך, סבורני כי בית המשפט המחוזי היה רשאי לקבוע כי בחילוט גלומה הכבדה מעבר לנדרש, ועל כן נכון להימנע ממנה". (ההדגשה אינה במקור).

וכן לדבריו של כב' השופט י. אלרון ב-ע"פ 9104-20 מדינת ישראל נ' דוד טבצ'ניקוב (04.03.2021), פסקה 3:

"מנגד, איני סבור כי עלינו להתערב בהחלטת בית המשפט המחוזי שלא להורות על חילוט רכבו של המשיב. זאת, בפרט בשים לב כי סמכותו של בית המשפט להורות על חילוט רכוש על פי סעיפים 32 ו-39 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969, היא סמכות שבשיקול דעת, אשר הפעלתה תלויה בין היתר בהשלכות חילוט הרכוש ובהשתלבותו במערך הענישה הכולל שיושג על הנאשם (רע"פ 4105/16 גאבר נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה ט' (2.1.2007); ע"פ 6234/03 מדינת ישראל נ' זיתאוי, פסקה 6 (9.3.2005))." (ההדגשה אינה במקור).

בנסיבות המקרה שבפניי, עולה מן האישום הראשון, כי הנאשם נהג ביום 31.01.2020, סמוך לשעה 01:00 ברכב על כביש 4 מכיוון צפון לכיוון דרום, והחזיק ברכב סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 4.2 ק"ג, שלא לשימוש עצמי, ללא היתר וללא רישיון.

זאת ועוד, על-פי עובדות האישום השני, ביום 09.09.2019 שכר הנאשם דירה למשך שנה, וזאת לצורך גידול סם מסוג קנבוס. לאחר שכירת הדירה, צידד הנאשם את המחסן בציוד רב לצורך גידול הסם, ללא היתר וללא רישיון.

נוכח האמור, ושעה שלא מצאתי, כי קיימות השלכות הרת-גורל מן החילוט, סבורני, כי יש לחלט הן את הרכב, והן את הכלים כפי שאלו מפורטים בכתב-האישום, וכך אני מורה.

24. אשר על כן אני גוזר על הנאשם:

א. מאסר בפועל למשך 9 חודשים, לריצוי בדרך של עבודות שירות, ובהתאם לאמור בחוות-דעתו של הממונה על עבודות-השירות, מיום 19.04.2021.

עמוד 15



ב. צו-מבחן לתקופה של 24 חודשים מיום מתן גזר-הדין, בהתאם לאמור בתסקיר שירות המבחן מיום 25.02.2021.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 10 חודשים שיופעל במידה שהנאשם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו, עבירת סמים מכל סוג.

ד. לא מצאתי, בנסיבות העניין, להטיל על הנאשם קנס כספי, וזאת אף בשים-לב לעובדה, כי אימו שילמה את סך הנזקים שנגרמו לדירה ולחברת-החשמל.

ה. חילוט כל הכלים, אשר נמצאו בדירתו של הנאשם, כמפורט בכתב-האישום, וכן חילוט הרכב מסוג טויוטה, מספר-רישוי 2242570.

ו. לפני משורת הדין, ונוכח הנסיבות המפורטות לעיל, לרבות העובדה, כי מדובר בהרשעה ראשונה, וכן בשים-לב לאופק השיקומי, איני פוסל את הנאשם מלנהוג.

לצד זאת מורה אני על פסילה על-תנאי לתקופה של 6 חודשים מלהחזיק או מלקבל רישיון נהיגה למשך 3 שנים מיום מתן גזר-הדין, במידה שהנאשם יעבור עבירה על פקודת הסמים.

25. הנאשם מוזהר, על-פי סעיף מס' 3 לפקודת המבחן (נוסח חדש) התשכ"ט - 1969, כי אם לא ימלא אחר צו-הפיקוח, או אחר הוראות שירות המבחן מכל בחינה שהיא, או אם יעבור עבירה נוספת, הוא יהיה צפוי לעונש, או להרשעה ועונש, על העבירות שבגללן ניתן צו-מבחן.

26. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו במשרדי הממונה על עבודות-שירות, ביחידת עבודות-שירות, מפקדת מחוז צפון, בסמוך לביס"ר מגידו ביום 23.06.2021 בשעה 08:00.

הובהר לנאשם, שאם יפר את הוראות הממונה על עבודות-השירות או המעסיק או יבצע עבירה נוספת כלשהי בתקופת ריצוי עבודות-השירות, כי אז ניתן יהא להפקיע את עבודות-השירות באופן שבו יהיה על הנאשם לרצות את יתרת המאסר מאחורי סורג ובריח.

תנאי השחרור או המעצר באיזוק בהם היה נתון הנאשם עד כה, ימשיכו לחול עד להתייצבותו לתחילת ריצוי עונשו.

המזכירות תשלח עותק מגזר-הדין לממונה על עבודות-השירות, לשירות-המבחן למבוגרים, וכן לפיקוח



על האיזוק האלקטרוני

תשומת-ליבם של כלל הגורמים האמורים, לרבות הממונה על עבודות-השירות, ושירות-המבחן
למבוגרים להוראות גזר-הדין, לרבות החפיפה החלקית בין תקופת עבודות-השירות לבין תקופת צו-
המבחן.

ניתן היום, י"ג סיוון תשפ"א, 24 מאי 2021, בנוכחות הצדדים.